

Farkas Gergely
országgyűlési képviselő

Országgyűlési Hivatala

Ironányszám: *K/4515*
Értékelés: 2011 OKT 12

Írásbeli kérdés

Dr. Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

A Házszabály 91. § (1) bekezdése alapján kérdést kívánok benyújtani a Nemzeti Erőforrás Minisztériumot irányító miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„Kíván-e lépéseket tenni a Kormány az '56-os szabadságharcosaink méltó megbecsülése érdekében?”

címmel.

A választ írásban várom.

Tisztelt Miniszter Úr!

Úgy gondolom a kormány és a Jobbik egyetért abban, hogy minden tisztelet megilleti azokat az embereket, akik a 1956 októberében küzdöttek a magyar függetlenségért, majd a forradalom bukása után tartással viselték az ezért rájuk rótt börtön- vagy egyéb büntetéseket. Fontosnak tartom, hogy tiszteletünket és megbecsülésünket ne csak szavak szintjén, hanem tettekben is kifejezzük, még akkor is, ha ez sajnos ennyi idő után a résztvevők elhunytai miatt már sokszor csak egy utólagos megbecsülés lehet. Egy ilyen lehetőségre szeretném felhívni jelen kérdéssel a T. Kormány figyelmét, melyet egy konkrét példával szeretnék bemutatni.

2011. április 19-én tragikus hirtelenséggel, szívelégtelenségben elhunyt Bóna Barnabás, 1931-ben született gépészmérnök.

A felesége keresett meg engem az alább felvázolt problémával, ám előtte engedje meg, hogy röviden bemutassam az életútját. 1931-ben Nagyváradon született, 1944 szeptemberében a család a közeledő orosz csapatok elől menekülve Békéscsabáig jut el, itt is telepednek le. 1950-ben felvételt nyert a BME Hadmérnöki kar, Repülők tagozatára, de mivel megtagadja tanulmányainak Szovjetunióban történő folytatását, 1954-ben, mint hőerőgépész diplomázik. Az 1956-os forradalom kitörésekor aktívan részt vett a harcokban.

1957 februárjában letartóztatták a forradalomban való közreműködéséért. A Gyulai Megyei Bíróság B.288/1957/7. sz. ítéletével I. fokon 15 év fegyházbüntetésre ítélte, ám közel 7 év elteltével, 1963 februárjában közkegyelem címén engedték szabadon. Börtönévei fizikailag megviselték ugyan, de megtörni nem tudták.

Élete végéig harcolt a forradalmi eszmékért, az igazságért, szabadságért. Az 1989-es választások bizakodással töltötték el, aktívan részt vett a társadalmi és politikai életben. Tagja a Kárpátaljai Szövetségnek, a Magyar Koronaörök Egyesületének, az erdélyi iskolák és egyházak önzetlen támogatója. 1995-ben a Honvédelmi Minisztériumban folyó katonai rehabilitáció során több évtizedes méltánytalan mellőzés után tiszti rendfokozatát visszakapja, és egyben előléptetik őrnaggyá.

Bóna Barnabás végakarata alapján, neje írásos kérelmet nyújtott be, hogy hamvai bajtársai között legyenek szétszórva. A Történelmi Igazságtételi Bizottság, Regéczy-Nagy László elnök úr közölte, szórásra nincs lehetőség, csak urna elhelyezésére. Egyúttal kijelölték a nyughelyül szolgáló helyet a 300-as parcella III. szakasz 5-ös sor 7. sírhelyben, és tájékoztatták, hogy mint nemzeti emlék-, és kegyeleti hely örök nyughelye ez a talpalatnyi föld az 56-os szabadságharcosoknak és nem pénzért megvásárolható földdarab.

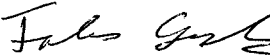
Ezzel egy időben közölték, hogy a Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottságtól, mint felsőbb szervtől szintén engedélyt kell kérni a végső nyugalomba helyezésre. 2011. május 23-ai válaszevélben visszautalták a TIB-hez, mint teljes jogkörrel rendelkező szervezethez, mindeközben Barnabást 2011. május 14-én egyházi szertartás keretében elbúcsúztatták. A betemetés írásos engedélyezése az Új Köztemető felé 2011. augusztus 22-én megtörtént, amit a család haladéktalanul eljuttatott Görgényi Attila igazgató úrhoz. A kérdésre, hogy a családnak milyen fizetési kötelezettségei vannak emiatt, a legnagyobb megdöbbenésre azt a választ kapták, hogy 25 évre meg kell váltaniuk a 300-as parcellában lévő sírhelyet, és az ki kell fizetniük az egyéb dologi tárgyakat.

Kérdésem a konkrét példa alapján arra irányul, hogy nem érzi-e úgy a Kormány, hogy annak érdekében, hogy a megbecsülésünket kifejezzük és a méltó végtisztességet megadjuk az 56-os szabadságharcosoknak, szükséges ezen emberek részére, hogy megfelelő módon, a családjukat tehermentesítve, az állam költségén nyugodhassanak bajtársaik körében? Így elkerülhető lenne, hogy nyughelyüket, az Új Köztemető 300-as parcellájában 25 évente háborgassák és egyben az utókor tiszteletét is kifejezhetnénk ezen hazafiak iránt, akik nem voltak restek életüket kockáztatni a magyar szabadságért.

Köszönöm megtisztelő válaszát!

Budapest, 2011. október 11.

Üdvözlettel:

Farkas Gergely
Jobbik